

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"הַצֹּר תָּמִים פְּעֻלָּו, כִּי כָל-דְּרָכָיו מִיִּשְׁפָּט" (דברים, ל"ב, ד')

מעשה באדם אחד שהיה עשיר בגלגול הקודם וסטר לאחד האנשים בעת ויכוח.

כשהגיע לעולם העליון החלו לדון אותו עד שהגיעו למקרה הסטירה.

אמרו לו: לא ניתן לדון במקרה זה עד שתבקש סליחה, עליך לרדת חזרה בגלגול נוסף.

התחנן העשיר כי לא חפץ בגלגול נוסף. אמרו לו שלא ניתן לשנות את ההחלטה, כיון שמדובר בעבירות שבין אדם לחבירו.

בקש העשיר לרדת לעולם התחתון כשהוא עני מרוד ואז לא יהיה עז פנים ולא יוכל לסטור לאף אחד. "במחשבה שניה..." אמר העשיר, "אבקש לרדת בלי יד... להיות בטוח שלא אכשל פעם שניה באותו עוון".

אלא שאנו לא יודעים חשבונות שמים ובאמת ה' הוא "אל אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא..."

מצבו העגום בעולם הזה... אומר החפץ חיים: אם רק היה יודע כמה הוא עצמו התחנן ובקש שכך יהיה מצבו...

לשם שמים כשם שהמטר והטל היורדים על הארץ אינם עושים זאת לטובת עצמם, אלא למען העולם: כך גם יאמרו דבריי לא לשם הנאה עצמית והפקת תועלת אישית, אלא רק לשם שמים ולטובת ישראל עמו.

רבי אלימלך מליז'נסק

"יַעֲרַף כַּמָּטָר לְקִזְוִי, תִּזְלַח כַּטֵּל אֶמְרָתִי" (דברים לב, ב')

לשם שמים

כשם שהמטר והטל היורדים על הארץ אינם עושים זאת לטובת עצמם, אלא למען העולם: כך גם יאמרו דבריי לא לשם הנאה עצמית והפקת תועלת אישית, אלא רק לשם שמים ולטובת ישראל עמו.

עלון מס' 99
ג' תשרי תשע"א
האזינו

"צור ילדך, תנשי ותשפוז, אל מוולךך"

(דברים, ל"ב, י"ח)

הקב"ה טבע בך את האופי והתכונה של "תנשי",

של השכחה, לטובתך,

למען תשכח את הצרות והפגעים הפוקדים אותך, ותוכל להמשיך ולהתקיים בחי"ך.

אולם

בסופו של דבר:

"ותשכח אל מחוללך",

הנך משתמש

בתכונת נפש זו

לשכוח את בוראך.

הר' לקוצק

"רבים מבקשים פגי מושל ומה' מושפט איש"

משלי

הלכות תשובה (מרבינו הרמב"ם)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

בזמן הזה שאין בית המקדש קיים, ואין מזבח להקריב עליו קרבנות שיכפרו עלינו, אין לנו אלא תשובה.

ומה היא התשובה? הוא שיעזוב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמור בלבו שלא יעשה עוד, שנאמר (ישעיה נה ז) "יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמנו ואל א-להינו כי ירבה לסלוח". וכן יתנחם על שבער, שנאמר (ירמיה לא יח) "כי אחרי שובי נחמתי... בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי". ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם. וצריך להתוודות בשפתיו ולומר עניינים אלו שגמר בלבו.

כל המתוודה בדברים ולא גמר בלבו לעזוב חטאו, הרי זה דומה לטובל ושרץ בידו, שאין הטבילה מועלת לו עד שישליך השרץ, וכן הוא אומר (משלי כח יג) "מוזדה ועוזב ירוחם", וצריך לפרט את החטא שנאמר (שמות לב לא) "אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ועשו להם אלוהי זהב".

התשובה מכפרת על כל העבירות, אפילו רשע כל ימיו ועשה תשובה ביום מיתתו ומת בתשובתו כל עונותיו נמחלים, שנאמר (קהלת יב א) "זכור את בוראיך... עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושב העבים אחר הגשם" דהיינו עד שלא ימות, מכלל שאם זכר בוראו ושב קודם שימות נסלח לו.

משל לאדם שהחליט ללכת ברגל ביום קיץ לוהט לעיר הקרובה, השמש קופחת והחום מתיש. אם אינו בעל רצון ברזל, ודאי ישוב על עקבותיו. מה יעשה? יאמר לעצמו: איני הולך אל העיר אלא עד רק עד העץ ההוא. כשיגיע אליו, יאמר: עתה אלך עד הבית ההוא. וכן מנקודה לנקודה עד שיגיע העירה.

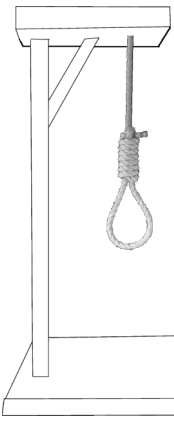
כך היא גם דרך התשובה, "שובה ישראל". **כיצד?** התשובה היא "עד" - סמן לעצמך מטרות קרובות הנראות לעין.

נקודה קרובה להשגה, שקל להגיע אליה, שקל לשמור אותה, היא תשפר את מאזנך. נגיע אליה ונקבע לעצמנו את היעד הבא... אם נבוא כך, בתכנית מוגדרת, קרובת טווח ודאי נזכה להצלחה לכתיבה ולחתימה טובה.

ר' שמלקא מניקלשבורג זצ"ל

"בינוניים תלויים ועומדים"

הסבא מקלם נהג להמחיש כיצד על יהודי להרגיש בעשרת ימי תשובה... מהי משמעות המילים "תלויים ועומדים"?

בעבר הלא רחוק, כאשר הוצאות להורג היו נפוצות, הדרך המקובלת לעשות זאת היתה בתלייה. הנידון למוות היה עולה על גרדום שהוא חדר שרצפתו נפתחת. סביב צווארו נכרך חבל עבה וכשהתליין הפעיל את המנגנון הפותח את הרצפה היה הנידון נשאר תלוי באויר ותוך רגעים היה נזרק אל מותו...

האם יכול אי מי לתאר את תחושות הפחד, השיתוק והאין אונים העוברות בנידון למוות באותן דקות בהן החבל כרוך סביב צווארו והוא ממתין למכת המוות הנוראה שתפתח את הרצפה שעליה הוא עומד ובכך יגדע פתיל חייו?

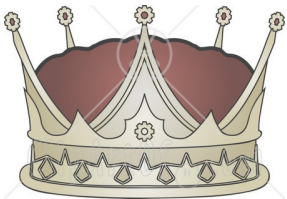
בדיוק כך, צריכים אנו לחוש בעשיית...

מי שנכתב בספרן של בינוניים, אין פירוש הדבר שהוא ניצל לעת עתה מגזר דינם של הרשעים ועם מעט מזל יצליח לעבור גם את הדין ביום כיפור...

אלא עליו לדעת שמצב דינו הוא תלוי ועומד... מצבו דומה לאותו נידון אשר החבל כבר קשור היטיב בצווארו וכפסע בינו לבין המוות וביום כיפור. אין דנים האם לעלות אותו לגרדום אלא להיפך האם להורידו מעמוד התלייה או להשאירו שם...

אם אין אני לי מי לי...

מִסְפָּר שֶׁשָּׁאֲלוּ לְבַעַל הַתְּנַיָּא,
הַכֵּיצַד מְאָרִיךְ בַּתְּפִלָּתוֹ
יֹתֵר מִדְּאִי, ג' פְּעָמִים בְּכָל יוֹם,
וְלֹא נִלְאָה?

וְהַשִּׁיב: הִגִּיעוּ בְּעֶצְמְכֶם שֶׁהַזְּמַנְתֶּם לְרֵאיוֹן עִם שֵׁר גָּדוֹל וּמְכַבֵּד, וְכִי לֹא יִנָּעַם לְכֶם הַיְשִׁיבָה וְהַשִּׁיחָה עִמּוֹ? וְדַאי שֶׁרְצוֹנְכֶם לִישֵׁב וּלְשׁוֹחֵחַ כְּמָה שְׁיֹתֵר זְמַן, וְקִשָּׁה יְהִיָּה בְּעֵינֵיכֶם לְפָרֵד מִהַשִּׁיחָה, וְכָל הָאָרִיכוֹת לֹא לָעַל וְלֹא לְמַשָּׂא יַחֲשֵׁב לְכֶם.

כֵּן אֲנִי מְרַגֵּשׁ בְּהִיוֹתִי בַתְּפִלָּה - הֲרִי אֲנִי מְשׁוֹחֵחַ לֹא עִם שֵׁר, לֹא עִם מֶלֶךְ בֶּשֶׁר וְדָם, אֲלָא עִם כָּל יְכוֹל, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם כֵּן, כֵּיצַד אוֹכֵל לְקַצֵּר אִם יֵשׁ לִי רְשׁוֹת לְהָאָרִיךְ וְהַשִּׁיחָה וְנִעִמָּה לִי מְאֹד, וּבְכָל רִגַע וְרִגַע אֲנִי מְרַגֵּשׁ זְכוּת וְכְבוֹד גָּדוֹל בְּהִיוֹתִי עֹבֵד בֶּשֶׁר וְדָם, זֹכָה שִׁיתְרַצֶּה לְדַבֵּר עִמִּי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁמַע מֵהַבְּפִי!